

РОТАРИ

БЪЛГАРИЯ СРБИЈА ЦРНА ГОРА МАКЕДОНИЈА

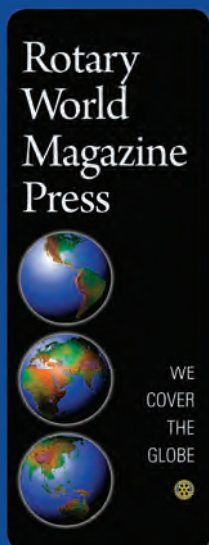
Бр. 4, януари-февруари 2017 г., №197

НА БАЛКАНИТЕ • НА БАЛКАНУ • НА БАЛКАНОТ

Rotary

РОТАРИ НА БАЛКАНИТЕ

Регионално списание
на Ротари Интернешънъл
ISSN 1310-750X
Издател: Агенция „Бизнес Н“

ИЗЛИЗА НА ДВА МЕСЕЦА

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Димитър Димитров, ДГ
Нина Митева, ПДГ
Емил Коцев, ДГЕ
Анелия Дошева, ПДГ
Велимир Балтезарев, СРБИЈА
Димитрина Вакрилова, омг. редактор
Цвятко Кагийски, Ротари историк
Наско Начев, ПДГ, издател

Отговорен секретар: Антон Начев

Препечат: Любена Райчева

Address:
ROTARY IN THE BALKANS
1, Gladston Str.,
Plovdiv 4000, Bulgaria
Tel. /Fax + 359 32/628 770
Mob. +359 887 594 356
E-mail: spisanie@rotary.bg
www.rotary.bg

Printed by KERA Ltd.

Уважаеми приятели,

Нека ни е честита Новата 2017 година!

За нас, ротарианците, тя е особено важна. На конвенцията в Атланта ще отбележим официално 100-годишнината от създаването на Фондация Ротари. Вярвам, че онези от вас, които ще посетят конгреса през юни, ще почувстват огромната сила на приятелството, международната роля и огромната дейност на нашата организация благодарение на подкрепата от Фондацията.

Приятели, през януари ние ще отбележим още една кръгла годишнина – 70 години от кончината на основателя на Ротари Пол Харис. Ето какво разказва за него „петият човек“ в Ротари Хари Ръгълс в своите спомени: „Пол ни напусна през един снеговит януарски ден на 1947 година. Добронамерени хора искаха той да бъде обявен за светец. Пол Харис бе изключителна личност. Според мен няма по-подходящ човек от него за основател на Ротари. Пол не искаше много от живота. Получи много почетни награди, но си остана непринудена личност и повече от всички ценеше приятелите си.“

Ето това е най-важното, което трябва да съхраним и развиваме сега. Ротари е създаден с идеята да преодолее отчуждението в обществото, а това отчуждение започва да ни преследва в самата организация. Ако благодарение на Ротари имаме по-хуманен поглед върху света и хората и виждаме в тях добрите страни, ако сме толерантни, ако Ротари ни дава нови приятелства, и това ни прави щастливи, тогава Ротари е постигнал своята цел.

Продължаваме да публикуваме материали, свързани с 25-годишнината от възстановяване на Ротари в България. В броя ще научите за усилията на пловдивчани да сторят това.

Честит четвъртвековен юбилей, приятели! Желая Ви здраве и нови успехи в нашата безкористна служба на обществото.

За съжаление в края на 2016 година се разделихме с няколко изтъкнати радетели на ротарианската идея и личности, приели дълбоко призванието да служат на обществото:

Митрополит Каленик Врачански

почетен член на РК Враца

Доц. д-р Красимир Давчев

президент РК Пловдив, изп. директор на Стокова борса - Пловдив

Д-р Юлиян Щерев

член на РК Русе, лекар-уролог.

Редакцията изказва своите искрени съболезнования
на семействата и Ротари клубовете.

Ваши в Ротари

Наско Начев

Джон Джърм,
ПРЕЗИДЕНТ,
РОТАРИ ИНТЕРНЕШЪНЪЛ

Януари

Скъпи приятели ротарианци,

С настъпването на 2017 г., ние влизаме и във втората година на инициативата, известна като Цели за устойчиво развитие на ООН. Известни като SDGs, те се представляват списък от 17 места, където хората по света могат да се съберат, за да работят по най-неотложните икономически, политически и социални предизвикателства. Това е изключително амбициозен списък, така трябва и да бъде. Крайната цел на тези задачи е мир, благоденствие, сигурност и равенство за цялото човечество.

Как започва работата по такъв проект? В Ротари отговорът е прост: стъпка по стъпка. Тези цели не са нови за Ротари: Те са вече отразени в нашите области на фокус. Ние разбираме и, че всички тези 17 цели, точно като нашите шест области на фокус, са взаимосвързани. Не може да има добро здравеопазване без чиста вода. Не може да има чиста вода без добра канализация. Добрата канализация, от своя страна, се отразява на децата в училище, което подобрява образованието, подобрява икономическото благополучие и здравето. Когато говорим за развитието на цяла планета, никой индикатор, никоя цел, никоя страна на съществува в изолация. За да бъде истински и траен напредъкът, всички ние трябва да вървим напред заедно.

Идеята за устойчиво развитие е ключова за SDGs - и за службата ни в Ротари. Устойчивост означава просто постигане на напредък, който ще просъществува. Това не означава просто да се изкопае кладенец, а да е сигурно, че общността може да го поддържа. Това не означава просто да направите здравен център за една седмица, а обучение на местни здравни работници. Това означава властване на семейства и общности да поемат отговорността за собственото си бъдеще, като им се дават необходимите инструменти, за да успеят. Устойчивостта винаги е била в основата на нашето мислене в Ротари. Ние съществуваме в продължение на почти 112 години, а възнамеряваме и много повече. Вече сме виждали разликата, която нашата работа е направила: в здравеопазването, в образованието, за вода и канализация, и разбира се, в нашите усилия за унищожението на детския паралич.

Премахването на детския паралич е олицетворение на устойчивостта: проект, който след приключването си ще бъде от полза на света завинаги. И тази полза е далеч повече от ликвидирането на една-единствена човешка болест. Очакваните икономии след края на полиомиелита са за около един милиард долара годишно. Това са пари, които могат да бъдат върнати на бюджетите за здравеопазване и насочени към други належащи нужди, и така добрата работа днес ще доведе до много по-здравословно утре.

Февруари

Скъпи приятели ротарианци,

На 25 февруари ще отбележим 112 години от основаването на Ротари. Невероятно е да се мисли колко много се е променило в нашия свят и в нашата организация от първата среща на Ротари клуб в Чикаго с Пол Харис като президент.

Някои неща са лесни за сравнение между сега и 1905 г. Има промени в технологиите, медицината и обществото. Когато погледнем картата на света през 1905 г. и картата на днешния свят, можем да видим това, което е различно. Това, което не можем да направим, е да сравним това което е, с това, което е можело да бъде. Няма начин да се сравни нашият свят, какъвто съществува сега със света, какъвто би бил без Ротари.

Ротари е отговорил на толкова много предизвикателства за своите 112 години. Ние сме отговорили на конфликтите с мир и на бедността с образование. Отговорили сме на липсата на основни здравни грижи с големи и малки проекти, от оборудване на клиници в малки села до изкореняване на полиомиелита в целия свят.

Никога няма да знаем колко различен би бил света, ако Ротари не съществуваше; ако никой Ротари клуб не беше чартиран или ако всеки един ротарианец беше отклонил поканата да се присъедини към Ротари клуб.

Но аз ще кажа с абсолютна вяра и пълно убеждение, че светът е далеч, далеч по-добро място сега, отколкото би бил без Ротари и самият Ротари е по-силен заради всеки един от вас.

Светът се нуждае от Ротари повече от всякога. Той се нуждае от нашата смелост, нашият оптимизъм и нашия идеализъм. Нуждае се от гласа на толерантност, сътрудничество и надежда и ние можем да ги предоставим. Нуждае се от примера на една организация, която е доказала, че хора от всички страни могат да работят успешно заедно, с радост и в приятелство.

Никой от нас не знае последиците от нещата, които правим и казваме, решенията, които вземаме, възможностите, от които се възползваме, и тези, които пропускаме. Но мисля, че всички ние знаем, че когато изберем да се прави добро, добро ще последва; и когато изберем Service Above Self като път на нашия живот, посоката, в която ще ни отведе, ще бъде добра. Никой не може да види бъдещето. Никой не знае какви промени предстоят. Но аз вярвам в Ротари и ротарианците, че с всяка изминала година ще направите света по-добро място чрез Ротари в служба на човечеството.

ТИХИЯТ ДИПЛОМАТ

Бан Ки Мун говори за десетилетието си като генерален секретар на ООН в защита правата на човека и насърчаването на политиките за климата и премахването на детския паралич

Един от най-ранните спомени на генералния секретар на ООН Бан Ки Мун е бягството на семейството му в планините по време на Корейската война, когато селото им гори зад тях. Баща му и дядо са принудени да търсят храна в гората; майка му ражда неговия братя и сестри далеч от здровно заведение. „Аз познах глада - казва той. - Видях войната и знам какво означава да бъдеш принуден да бягаш от размириците.“ Дошлите на помощ войници са под синьото знаме на Организацията на обединените нации. ООН им предоставя храна, училища и книги. Така похвалява вярата у Бан в преобразяващата сила на глобалната солидарност, вяра, превърната в кариера, в опит да я постигне. Срещата с американски президент Джон Ф. Кенеди в Белия дом след спечелен конкурс за есе като тийнейджър вдъхновява Бан да стане дипломат. Той постъпва на работа във Външното министерство на Корея през 1970 г., заема различни постове, включително посланик и министър на външните работи и търговията, преди да бъде избран за генерален секретар на ООН през 2006 г. За Бан премахването на детския паралич става основен приоритет във втория му петгодишен мандат.

През 2012 г. председателства срещата по въпросите на полиомиелита в годишното Общо събрание, осигурявайки силен ангажимент за изкореняването му от страна на всички държавни глави, в чиито страни полиомиелитът е ендемичен, както и от министри от ключови правителства донори, Ротари и Фондацията на Бил и Ме-

линда Гейтс. Включва темата за полиомиелита в своите изявления при посещенията си в страни от първостепенна важност за борбата с полио и на различни други събития, включително Общото събрание, Африканския съюз и Групата на осемте при срещи на високо равнище и лично участва в кампании по ваксинация срещу полиомиелит.

През 2016 г. Бан прави обръщение на Международната конвенция на Ротари в Сеул и дарява хонорара си от 100 000 щ.д. за кампанията на Ротари End Polio Now. „Вятърът в нашите платна е Ротари Интернешънъл - казва той за The Rotarian. - Благодарение на неговата подкрепа сме в състояние да се доближим поразително близко до един свят без детски паралич. Винаги ще бъда благодарен на Ротари лидерите и на многобройните доброволци на предните линии за това усилие. Те наистина са благородни хуманитаристи.“

Бан се оттегля от поста си в ООН след десетилетие, отбелязало спад на бедността и постижения в областта на здравеопазването. Но това беше и тежък период за ООН с увеличаването на екстремизма и безпрецедентното преселение на бежанци. Неговият наследник Антонио Гутереш, бивш министър-председател на Португалия, започва на 1 януари. Диана Шьоберг от The Rotarian интервюира Бан за полиомиелита, наследството му и как Ротари и ООН могат да работят заедно. „Вярвам, че светът се движи в правилната посока - казва той. - Аз по принцип се надявам силно.“

The Rotarian: *Крайъгълен камък на Вашето наследство ще бъде Парижкото споразумение – Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата. Как успяхте да обедините хората около този проблем?*

Бан: Беше дълъг и труден път, но резултатите си заслужават. През 2007 г. по време на третата седмица от работата ми в ООН, при първото ми посещение в Белия дом мои съветници повдигнаха въпроса за изменението на климата пред тогавашния президент Джордж У. Буш. Той беше малко изненадан, но все пак реши да вземе отношение. По време на срещата в Бали, където приехме първите мерки, водещи до споразумението в Париж, САЩ даде подкрепата си в последната минута. Президентът Буш ми довери на раздяла в частен обяд през 2009 г., че лидерът на делегацията на САЩ му се обади от Бали за съвет и той казал да направи това, което исках. Макар и да не беше точно това, което очаквахме, резултатът от конференцията за изменението на климата в Копенхаген през 2009 г. даде началото на един дълъг път, който водеше към Споразумението в Париж. Моето виждане относно споразумение се основаваше на една дума: включване. Въпросът за климата е твърде важен и твърде голям, за да го поемат само правителствата. Ние отворихме вратите на ООН за гражданските общества и за бизнес сектора. Те също се нуждаеха от място на масата. Гражданското общество оказваше натиск върху правителствата да действат. Независимо дали става дума за енергийния сектор, застрахователния сектор, или за транспортни компании, всички те имат своята роля.

TR: *Какво е Вашето най-непопулярно постижение в ООН?*

Бан: Аз направих правата на човека основен приоритет, което се отразява във всички области на Организацията на обединените нации. Човешките права са неразделна част от Целите за устойчиво развитие (набор от 17 цели, приети през 2015 г., за край на бедността, опазването на планетата и да се гарантира просперитет за всички в рамките на 15 години). И след като чувах „никога повече“ отново и отново в отговор на жестоки престъпления, създадох инициативата Human Rights up Front за реагиране на признаци на застрашаващите се зверства и предотвратяването им. Горд съм и бъда първият генерален секретар, който говори открито срещу дискриминацията по сексуална ориентация или пола идентичност. И тъй като аз вярвам в личния пример, подкрепих думите си за пълно равенство по отношение на ползите. Понякога в света на дипломатията „невъзпетите“ успехи са обречени да останат такива. Често съм ползвал

тиха дипломатия: дали да се осигури освобождаването от затвора на журналист, или да се убеди лидер наистина да се вгледа в стремежите на народа си. Тихата дипломатия е да оставиш другата страна да получи похвалите че постъпва правилно. Не става въпрос аз да бъда отличен.

TR: *Предвид последния неуспех в борбата с детския паралич в Нигерия, какъв е ключът към унищожението на полиомиелита?*

Бан: Доверието е от съществено значение. За да се печели и поддържа доверие, е абсолютно необходимо да няма политизиране на дейността по премахването на детския паралич. Общността и религиозните лидери са най-добрите ни защитници в това усилие. Откриването на див полиовирус в Нигерия е сериозна пречка, но това е само една пречка. Светът никога не е бил по-близо до премахване на детския паралич, ние имаме инструментите и стратегиите, които знаем, че са ефективни за борба с болестта, и заедно сме ограничили разпространението на полиомиелит до най-ниските нива в историята, и днес са само три страни по света. Ако продължим с кураж и решителност по досегашния път, ние ще унищожим детския паралич веднъж и завинаги. Неуспехът не е опция и аз вярвам, че в най-близко бъдеще ще изпълним обещанието на Ротари за свят без детски паралич за поколения напред.

TR: *Какво решение или начин на действие от времето си като генерален секретар бихте променили, ако можехте?*

Бан: Дадох ясно да се разбере, че държавите членки и по-специално членовете на Съвета за сигурност работят най-добре, когато са обединени. Ето защо бях толкова разочарован при разпогласията в Съвета за сигурност по отношение на Сирия. Както посочих, за всички е срам, че ние като международна общност не сме в състояние да се обединим и да спрем тази брутална война. Разединението продължава и повече от 500 000 души са загинали. Аз ще продължа да работя до последния ми ден в офиса за разрешаване на тази ужасяваща криза, но имам нужда от подкрепата на страните членки – на всичките.

TR: *Миротворци от ООН имат вина за заразяването от холера в Хаити след опустошителното земетресение през 2010 г. Епидемията оттогава уби 10 000 души и разболя други 800 000. Какво може да направи на ООН за възстановяване на доверието?*

Бан: Ясно е, че Организацията на обединените нации има морална отговорност за жертвите на епидемията от холера и за подпомагането на Хаити за преодоляване на епидемията и изграждане на стабилно водоснабдяване, канализация и здравна система. По време на моето посещение в страната дадох ясно да

се разбере, че дълбоко съжалявам за ужасните страдания на народа на Хаити в резултат на епидемията от холера. Работя за пакет от мерки, който ще осигури материална помощ и подкрепа за жителите, най-пряко засегнати от холерата. Тези усилия трябва да включват най-вече жертвите на болестта и техните семейства. ООН възнамерява и да увеличи усилията си за намаляване и в крайна сметка за ликвидирание предаването на холера, подобряването на достъпа до грижи и лечение, както и да отговори на по-дългосрочни въпроси за вода, канализация и здравна система в Хаити.

TR: *Последните цели на ООН за устойчиво развитие до 2030 г. са доста повече и изглеждат по-подробни от Целите за развитие за хилядолетието - 17 цели с множество подточки. Каква беше логиката и как могат ООН и партньорите ѝ да имат толкова много цели на фокус?*

Бан: Чувал съм критиките, че имаме твърде много цели и че те са тромави. Тези нови цели са важни, защото ще бъдат мерило, че всичко до 2030 г. се преценява правилно. Тези цели са много повече от стремежи. Те осигуряват ръководство за действие в ключовите области, в които държавите ще трябва да инвестират, за да се движим напред. Нещо повече, целите, включително техните подточки, не бяха наложени като принудителен дневен ред от бюрократите на ООН. Целите са продукт на дълги и подробни консултации на страните членки, както и по-широкото гражданско общество чрез онлайн портали и местни срещи. Може да са много на брой, но са вярно отражение на това, което светът иска.

TR: *Свидетели сме на отхвърляне на глобализма на много места. Нациите стават все по-малко стабилни, а племенното или религиозно сектантство набира сила. Какво може да предложи ООН, за да противодейства на тези тенденции?*

Бан: Това беше период на множество предизвикателства - от финансовата криза, до въстанията в Близкия изток, от възхода на екстремизма до подновяване на геополитическата конкуренция в Европа и Азия. Във времена на несигурност ние виждаме все повече политици, които се възползват от страха на хората, особено когато става дума за нарастващия брой бежанци и мигранти. Трябва да отхвърлим опасната политическа математика, която цели увеличаване на вота чрез разделяне на хората, и трябва да се изправим срещу фанатизма и ксенофобията във всичките им проявления. Организацията на обединените нации започна кампания срещу тази отрова. Тя е предназначена да насърчи общностите за обединение и взаимно уважение - и ние я наричаме просто „Заедно“. В тези времена на несигурност сме свидетели и на нарастване на

насилието и екстремизма. Освен че е критично да се противопоставим на този екстремизъм, ние трябва да работим усилено, за да го предотвратим. Наскоро предложих Плана за действие на ООН за предотвратяване на насилието и екстремизма, който поставя основен акцент върху правата на човека. Опитът с мерките за борба с тероризма очерта необходимостта да се избегне подклаждане на огньовете, които се опитваме да гасим. За тази цел организации на гражданското общество, като Ротари, имат важна роля за насърчаване на обединението и диалога между общностите.

TR: *Какъв съвет може да предложите на Ротари лидерите в тяхната работа с хора в мултикултурна глобална организация?*

Бан: Не съм сигурен, че мога да предлагам съвети на Ротари лидерите. Вашата организация е по-стара от Организацията на обединените нации и може би имате по-широко представителство, отколкото ние. Когато имах привилегията да говоря пред Вашите членове наскоро в Корея, мисля, че преброих повече знамена в залата, отколкото имаме в ООН! Но тъй като питате, ще споделя някои мисли. Всеки ден, в който съм работил за ООН, аз обединявах усилията си с хора от всички краища на света и това ми показва стойността на най-широката гама от гледни точки, когато се занимаваш с проблемите на света. Открих, че печелиш много от слушане на хора с култури, различни от твоята, които подхождат към проблемите и решенията по различен начин. Това интелектуално разнообразие, независимо дали е в рамките на ООН, или всяка друга организация, трябва да се пази и подхранва. Ние всички можем само да спечелим много от слушане на другите. Някоя култура не държи ключовете за всички решения.

TR: *Как могат Ротари и ООН да се възползват максимално от нашето партньорство?*

Бан: Ротари и други подобно ангажирани организации на гражданското общество представляват най-доброто, което светът може да предложи. Вие разбирате необходимостта да се включите и да участвате позитивно в живота на общностите си и света около нас. Сега имаме глобална програма за изграждане на един по-добър, по-справедлив, по-устойчив свят. Аз бих насърчил Ротари Интернешънъл да прегърне Целите за устойчивото развитие и да намери в тях области, в които бихме могли като партньори да повторим успеха на кампанията за премахването на детския паралич.

Обикновени
ротарианци
попадат в
необикновени
ситуации.
Със свои
думи те ни
разказват
какво е да
бъдеш...

В стая с Мохамед Али

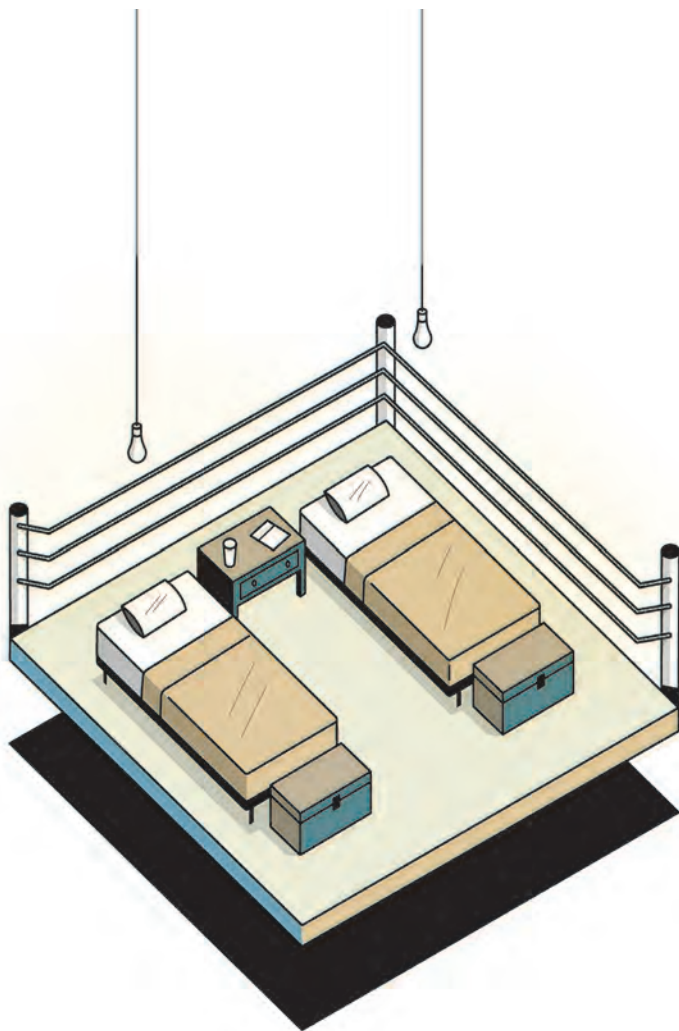
**Никос Михалис
Спанакос**

*Ротари клуб Hallandale
Beach-Aventura, Fla.*

Аз и брат ми (близнак, Петрос) се срещнахме за първи път с Касиус Клей на турнир в Медисън, Уисконсин, през 1959 г. Това младо черно хлапе на някакви си 17, което правеше всички тези скандални забележки. Той каза на всички, че ще влезе в отбора за Панамериканските игри, после ще спечели златен медал на Олимпиадата и тогава ще стане световен шампион. Мислех, че халюцинира. Е, той не се класира за Панамериканските игри, но спечели олимпийското злато и стана шампион, така че две от три не е лошо.

Прекарахме много време с Касиус (тогава той беше известен като Касиус Клей) и го опознахме много добре. Живеехме заедно, когато тренирахме в отбора на САЩ по бокс, а по-късно бяхме и съквартиранти на олимпиадата в Рим. Той винаги правеше тези лукави забележки. Поглеждаше брат ми и казваше: „Никос, да не си пораснал?“ Защото бях нисък. Понякога ме наричаше „г-н Гръцки“. Тренирахме заедно и ядяхме заедно, но заради сегрегацията, никога не можахме да се социализираме. Имаше си я тази невидима завеса между белите и черните спортисти. Това е нещо, за което съжалявам до ден-днешен.

Касиус беше толкова отчайващо беден. Помня това. Той предлагаше да изпере нашето бельо или чорапи за 15 цента. Правеше фрикция или това, което той наричаше „мозъчен масаж“ за 25 цента. Винаги молеше за пари, защото е растял много беден.

Не беше истински популярен сред съотборниците си. Всичко, което излизаше от устата му, беше за него. И е трудно да хареса някого такъв. Но доживях да видя, че той е един достоен човек, който се изправи срещу всички. Той преодоля бедността. Бил е отлъчван и омаловажаван по време на младостта си и може би всичкото това тщеславие беше неговият начин да се бори.

Разбира се, неговата благодат беше, че е феноменален атлет. Той можеше да прави всичко обратно на писаното в учебниците, защото имаше забележителни рефлексии. Можеше да пусне ръцете до бедрата си и да му се размине. Притежаваше и смелост. Видях я в очите му. Изправи се срещу някои от най-добрите професионалисти и никога не отстъпи крачка назад. Разменяше удар за удар.

Ще споделя една история, която не съм казал на никого. Когато се състезавахме на турнира „Златни ръкавици“ в Чикаго, имаше кушетки, на които почивахме между битките, и си спомням Касиус на колена до леглото да се моли. Той беше християнин тогава.

Слушаше южните баптистски радиопрограми и обезумяваше, крещеше, викаше и тичаше наоколо. Каквото и да правеше, искаше да се увери, че всеки знае за това. По-късно в Маями той стана мюсюлманин. Беше дълбоко вярващ.

Няколко години след олимпиадата го поканих на среща с учениците ми, на които преподавах бизнес в Бруклин, Ню Йорк. Той ми каза в негов стил: „Вие, хора, не владеете никакви езици.“ Той каза нещо на суахили само за да подчертае думите си, а един възрастен чернокож от публиката му отвърна също на суахили. Али нямаше представа какво беше казал господинът и ме попита кой е той. „Това е нашият суахили учител“ - му казах аз. Той пусна усмивката си: „Ник, опитваш се да ме накараш да изглеждам зле в очите на моя народ!“ Той знаеше, че е разкрит, но направи шега от това. Това беше чиста проба Али.

Имаше страхотни дарби. Но не знаеше кога да спре. Всички тези удари си казаха думата. Той се разболя от Паркинсон през 1984 г. и живя с болестта в продължение на 32 години. Мозъкът му се превърна в затворническа килия. Нещото, което наистина дълбоко ме натъжаваше.

Най-много ме възхищаваше у Али неговата вяра в себе си. Беше безочлив младеж, който имаше безобразна мечта и я направи сбъдната мечта. На 17 години знаеше, че щеше да бъде световен шампион. Помислете за това. Това е невероятно.

*Както е разказано на
Стив Алмонд*

По жицата на 93

Харолд Робсън

Ротари клуб Нюкасъл ъпон Тайн, Англия

Бяхме само на две седмици от 67-годишен брак, когато Джоан почина.

Запознахме се през 1938 г. като тийнейджъри, членове на методистка църква в предградие на Лондон. След това дойде войната. Аз постъпих в армията през 1941 г. и макар че служих в Италия и Гърция, имахме редовна комуникация. За частие излязох от войната сравнително невредим. Оженихме се през 1948 г.

През 2008 г. Джоан беше диагностицирана с болестта на Алцхаймер. За следващите три години болестта бавно, но неотклонно напредваше. На моменти беше много трудно, но ние успяхме да останем заедно в дома ни, докато тя не получи удар през 2011 г. Почина през март 2015 г.

Докато Джоан беше още жива, видях няколко пъти по телевизията металната жица, на която се връзваш и се спускаш, и винаги си мислех, че бих искал някога да направя нещо такова. Но тогава бавно или по-бързо идваше мисълта: „Не бъди толкова глупав, скъпи стари човеко.“ Джоан и аз бяхме лидери на младежкия клуб на църквата и ходехме на къмпинг експедиции. Нищо

по-приключенско от това не бяхме правили. Но миналата година, след като Джоан почина и трябваше да се съвзема, изведнъж почувствах, че мога да го направя. Можех да се пусна по въжето. И вместо само за лично удовлетворение, можех да го направя, за да събера пари за изследвания на Алцхаймер.

Когато се обадих на организаторите на спусканията, попитах дали имат възрастова граница. Те отговориха: „Е, трябва да бъдете поне на 18.“ А аз казах: „Имате ли горна възрастова граница? Защото аз съм на 93.“

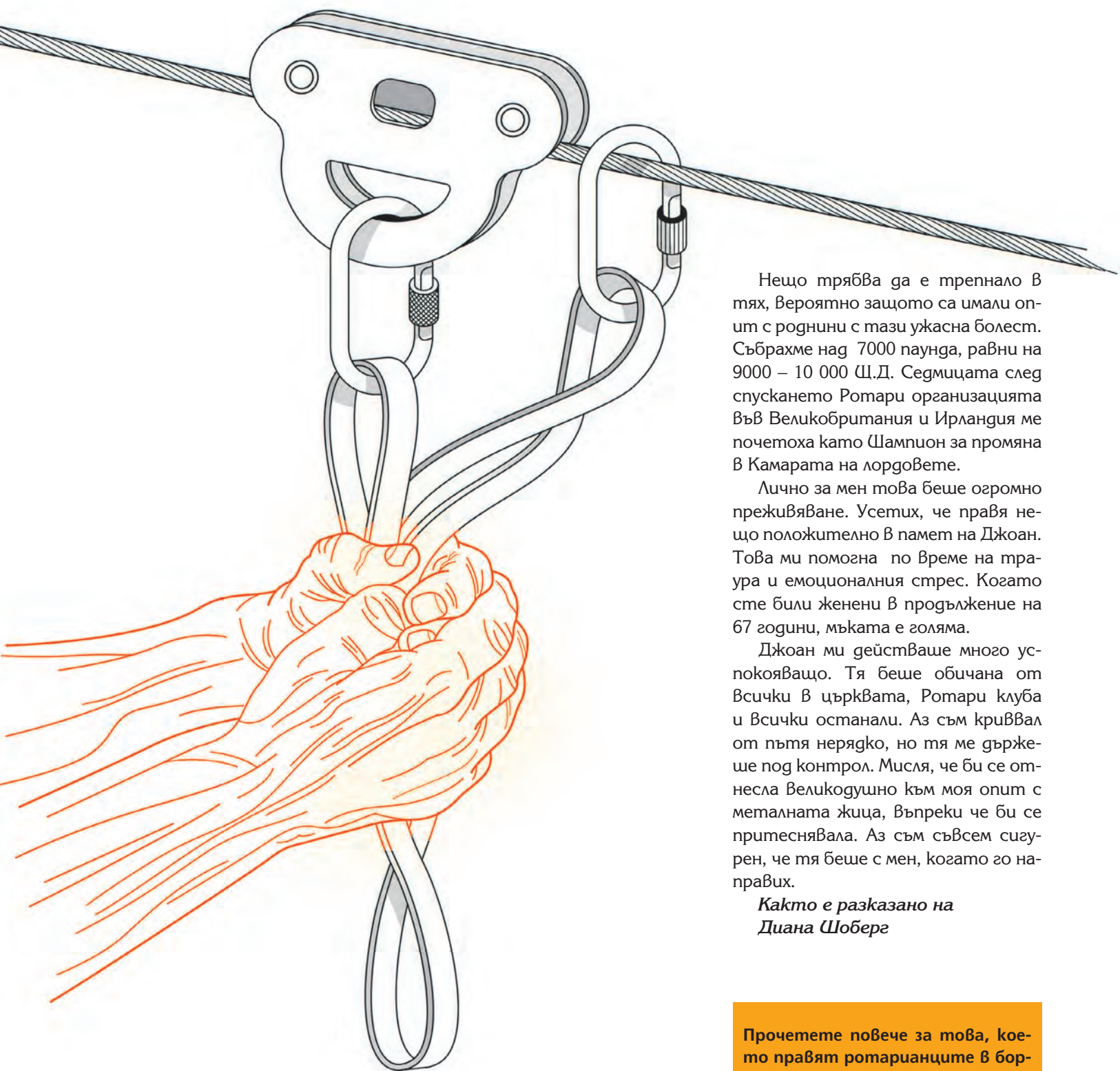
Две от внучките ми го направиха с мен. Когато се събудих на 16 април, беше студено, ветровито и снежно. За частие следобедът беше слънчев и ветровете утихнаха значително. Все пак носех дълго термобельо (от сина ми) под панталоните си, няколко пуловера и палто.

Спускането направихме на моста на Тайн в Нюкасъл. Поставахме ме в сбруя и ме закачиха. Едва тогава ми „светна“ какво предстои да се случи. Седях на ръба на моста с наклон от около 42 метра надолу към водата и някой леко ме побутна отзад, за да тръгна. Беше много забавно. Самата метална жица е дълга близо 240 метра и започваш със скорост около 40 - 50 км в час. Имаше много хора, които гледаха, почти всички от семейство ми, немалко членове на моя Ротари клуб и църквата, така че аз магнах към

тълпата, докато се спусках по жицата. Отне по-малко от една минута го края.

Когато стигнах до финала, аз знаех, че репортер от Обществото на Алцхаймер щеше да е там, но не знаех, че той е уговорил репортери от националните агенции също да присъстват. Имаше заглавия в националните вестници като „Безстрашният Харолд“ или „Най-старият британец, спуснал се по металната жица“. Един от репортерите ме попита дали бих го направили отново. И аз взех, че изтърсих: „О, да, ще го направя пак на 100.“ За моя изненада това беше във Вестника в неделя.

Мислех, че ако съм късметлия, мога да събера 1000 паунда. Историята отиде в интернет и даренията започнаха да идват от всички краища на страната. От приятели, но и от много хора, които никога не съм срещал.

Нещо трябва да е трепнало в тях, Вероятно защото са имали опит с роднини с тази ужасна болест. Събрахме над 7000 паунда, равни на 9000 – 10 000 Щ.Д. Седмицата след спускането Ротари организация във Великобритания и Ирландия ме почетоха като Шампион за промяна в Камарата на лордовете.

Лично за мен това беше огромно преживяване. Усетих, че правя нещо положително в памет на Джоан. Това ми помогна по време на траура и емоционалния стрес. Когато сте били женени в продължение на 67 години, мъката е голяма.

Джоан ми действаше много успокояващо. Тя беше обичана от всички в църквата, Ротари клуба и всички останали. Аз съм криввал от пътя нерядко, но тя ме държеше под контрол. Мисля, че би се отнесла великодушно към моя опит с металната жица, Въпреки че би се притеснявала. Аз съм съвсем сигурен, че тя беше с мен, когато го направих.

*Както е разказано на
Диана Шоберг*

Прочетете повече за това, което правят ротарианците в борбата с болестта на Алцхаймер на adrag.org

Работа с терапевтично куче

Ванита Луи

Ротари клуб, Сан Франциско-Чайнатаун

Му Му е брюкселски грифон. Това е същото куче, което гледа Джек Никълсън във филма „Колкото толкова“. Тя е на 9 години и половина и я имам от времето, когато беше на три. Вярвам, че всички кучета са специални, но винаги съм знаела, че Му Му е наистина специална: Тя може да усети, когато някой е в беда. Забелязах това качеството у нея още когато се срещнахме. Тя беше толкова будна и наблюдателна.

Преди шест години я обучавах като куче помощник. Тя трябваше да премине серия от четири теста. Някои кучета се обучават да предоставят физически услуги, например като

куче водач. Му Му е терапевтично куче. Инстинктът ѝ е да успокоява хората, особено ако те имат специална нужда или неразположение.

Тя си има график. Посещава болница Kaiser Permanente и медицински център UCSF всеки месец, а два пъти месечно посещава деца с аутизъм в държавните училища. Среща се с хора, които са много болни - с рак и други заболявания. Тя отива право до човека, който лежи в леглото със затворени очи, и го побутва с лапи.

Когато сме в училища, четем на деца, определени като хиперактивни. Те имат толкова много енергия, а Му Му е в състояние да се справи с то-

ва. Тя им позволява да я гаят. Много е спокойна и се отприхва в тях. Тя знае: Това е, което трябва да направя, за да се помогне на тези деца да се успокоят. В такива моменти тя се превръща в кучето на Всекиго.

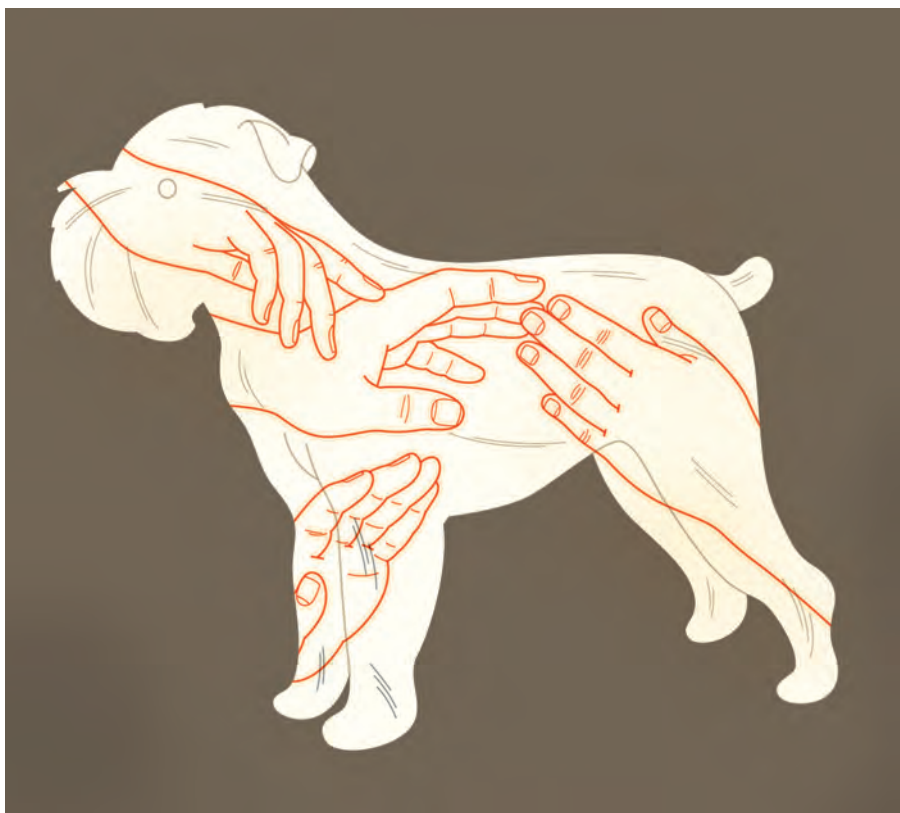
Аз винаги се чудя защо Му Му не играе с топки или не тича наоколо. Ако я заведа до парка и махна кашкал, тя няма да търчи наоколо с другите кучета. Изглежда така, сякаш не знае, че е куче. Дори учителите забелязват, че поведението ѝ е като на човек.

На срещите на Ротари тя седи тихо. Когато се чуе звънецът, сяда, защото знае, че срещата е започнала. Тиха и внимателна е и знае, че срещата е приключила, когато отново звънне камбаната.

Тя изпълва с много щастие нашите срещи. Аз съм президент на Ротари клуб Сан Франциско-Чайнатаун, а членовете винаги ме питат: „Когато ще се върне Му Му?“ Ако не я доведа, питат защо отсъства. Тя обича да се облека с ротарианския ѝ шал за набиране на средства и други случаи. Обича купоните. Но когато става дума за посещения по работа, слага терапевтичната си жилетка и е време за работа.

Вие знаете как ротарианците винаги дават? Вярвам, че това е начинът, който и Му Му вижда: че това е и нейната мисия, за да донесе радостни мигове на хората, които страдат.

*Както е разказано на
Стив Олмънд*

Да караш по тънък лег

Джейк Маарсе
Ротари клуб Южен
Напеан, Онт.

Когато бях на девет години, имаме тежка зима в Холандия, където съм израснал. Тогава започнах да се пързаям. Имаше толкова много лег, че можеше да отидете от град до град. Всеки град имаше свой кънки клуб и залегването се превърна във важно социално събитие. Цялата страна пощуря по пързаянето. Отменях учебните занятия, когато имаше достатъчно лег.

Тук, в Отава, имаме пързалка на канала Ридо, която е дълга почти пет мили. Легът трябва да бъде с дебелина 12 инча, в противен случай се смята за опасен. Но едно време се пързаяхме върху много тънък лег. Аз самият съм карал по 3 или 4 инча. Пропадал съм във водата, Вярно е. Това се случва, особено на езера, където определени места просто чакат да се отворят. Сигурно няма да ви се иска да сте след мен, когато отида на пързаяне.

Но досега винаги съм се измъквал от беда. Адреналинът е толкова висок. Трябва да се действа веднага или може и да не успееш. Винаги нося ледокоп, така че да мога да се измъкна и да стигна до брега. Всъщност не е толкова опасно, колкото си мислите, стига да си разумен. Имате курки за лег. Е, обаче наистина изстивате.

Вярвам в спорта като начин за събиране на общности. Пързаянето може да направи това. В Австрия имат състезания с по 1000 скейтъри, които продължават през целия ден. Правят малки станции за почивка с горещо какао и сандвичи. Хората карат буквално докато паднат от умора. В Отава имаме клуб и трасе, където хора от всички възрасти могат да гойдат. Това е място, където разделенията между хората напълно отпадат.

В продължение на няколко години работих със стария ми Ротари клуб Уест Отава, за да организираме състезания на дълги разстояния, в помощ за борбата с детския паралич. В продължение на няколко дни аз се пързаях 300 мили. Не ви е необходимо да сте суперзвезда, за да карате на толкова дълго разстояние. Просто трябва да бъдете търпеливи, да имате стратегия и да се приспособявате, защото винаги ще минете през върхове и спагове.

Спомням си, по едно време трябваше да карам още 50 мили и ударих една пукнатина толкова силно, че повреди острието на кънката ми. Следващите няколко мили не бяха лесни. Но после улучих различна крачка, и ве-

че не беше толкова лошо. Това е като плаването: Трябва да работиш със стихииите, за да получите максимума от енергията. Когато легът е гладък и вятърът е в гърба ти, имаш хубава дълга крачка. Но ако срещнеш груби петна по лега и вятърът е срещу теб, свиваш крачката, като по-ниска предавка на кола.

Всъщност се чувствам чудесно в деня след дълго състезание. Но после в останалата част от седмицата съм доста отпаднал. Основното, което хората не осъзнават, е, че си психически изтощен, защото да караш повече от 100 мили на ден, трябва да си максимално съсредоточен.

През зимата времето може да развали настроението на хората. За мен това е времето, когато се отправям към канала с моите кънки! Най-добрите ми преживявания са при най-лошите условия. Хората мислят, че съм луд. Но е красиво да бъдеш навън сред стихииите. Това е моментът, когато наистина можете да се пързаяте.

*Както е разказано на
Стив Олмънд*

Да заместим президента на РИ

Алън Джагър
Ротари клуб
Елзънд, Англия

Всеки президент на Ротари се опитва да се срещне с колкото е възможно повече ротарианци. Ако не може да пътува за събитие, той назначава друг член да присъства като негов представител. И така, какво е да бъдеш президент за един ден?

Аз представлявах президента на РИ К. Р. „Рави“ Равиндран на областна конференция през 2016 г. Това е едно от най-стойностните ми преживявания като ротарианец. Тъй като „РИ представител“, бях инструктиран от президента, който ме помоли да предам съобщение, което да вдъхнови ротарианците и гостите да се ангажират повече в службата си.

През март бях заедно с жена ми, Роуз, да представлявам президента Рави на конференцията на област 9630 в Куинсланд, Австралия. Тя се провеждаше в Рома, град в далечния западен край на дистрикта с около 15 000 жители и австралийските ротарианците побързаха да ме въведат в местните обичаи и умения. Имаше демонстрация от австралийския шампион по плуване с камшик (плуването с камшик е състезателен спорт там долу) и бях избран да се присъединя към доброволците, за да видим кой е най-добрият. В това начинание представих президента на РИ съвсем мизерно. Вместо да плува с камшика докато го размахвах над главата си,

аз някак си успях да се бичувам през гърба и задните части - за голямо забавление на всички около мен.

Освен това посетих залесително съоръжение, спонсорирано от Ротари клуб Рома. В тази рядко населена област на общността се пада да изгражда много съоръжения, тъй като местното правителство не разполага с ресурси. С течение на годините 20-членният клуб е построил домове за възрастни хора и здравно заведение. В партньорство със системата за здравеопазване на Австралия, клиниката осигурява подслон за хора с болестта на Алцхаймер и деменция. Беше умиротворително преживяване да станем свидетели на грижите и вниманието, отделено на жителите – нещо, което не би се случило, ако не беше Ротари.

Аз съм представлявал различни РИ президенти през годините и всеки път това е било чест. Научих се, че президентът трябва да има издръжливостта на вол, наред с дипломатичност и необходимостта да се справя с няколко часа сън в нечия чужда часова зона – но все още е една от най-добрите професии в света.

Следвайте президента на РИ
в социалните медии на
facebook.com/RotaryPresident.

Разкажете Вашата история

Всеки има история. Да говорим за преживяванията си, ни помага да се свързваме един с друг. Това е и начинът хората да се заинтересуват от Ротари - като научавам кои сме ние като индивидуалности и като организация. Следващия път, като говорите с потенциален член, помислете кой от вашия клуб може да има общи възгледи с този човек. Най-добрият инструмент на Ротари за набиране на членове сте вие: вашите истории, вашият опит, вашата отгаденост на Ротари.

Споделете
историята си на
rotarian@rotary.org
и напишете
“What it's like”
в заглавието на вашия
email.

Калън Банерджи,
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА СЪВЕТА
НА ПОПЕЧИТЕЛИТЕ
НА ФОНДАЦИЯ РОТАРИ

ПОСЛАНИЕ ОТ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ФОНДАЦИЯ РОТАРИ

Януари

ПРАЗНУВАЙТЕ НОВАТА ГОДИНА

В много календари януари бележи началото на нова година, но в Ротари ние започваме нашата през юли. Това ни поставя по средата - добър момент да се направи преглед на постигнатото и да се определят цели за остатъка от годината.

Годишният списък със задачи за Ротари фондацията може да включва следните елементи:

- Принос за кампанията End Polio Now, за да се възползваме от Фондацията на Бил и Мелинда Гейтс, която удвоява сумите.
- Стартиране на проект от малък или голям мащаб във вашата общност, осъществен с финансова подкрепа и обявен пред общността.
- Препоръчайте обещаващ кандидат за програмата на Ротари - Центрове за мир.
- Поканете Ротари екип за професионално обучение или наука.
- Запишете се в Ротари Direct за постоянно даряване.
- Включване в завета на Фондацията при планиране бъдещето на имотите си.
- Поръчайте си кредитна карта на Ротари Интернешънъл, при която част от всяка покупка е за Ротари фондацията.

Както можете да видите, има много начини да подкрепите нашата Фондация в хуманитарната ѝ мисия. Тази година имаме още един елемент в добавка към списъка: Празнувайте стогодишнината на Фондация Ротари.

Ето как може да се отбележи това събитие:

- Планирайте в клуба парти за рожден ден, набирането на средства или събитие във вашата общност, за да информирате хората, за да знаят повече за Ротари и ФР. Изтеглете списък за промоция от rotary.org/foundation100 за допълнителни идеи.
- Уведомете местните медии за проекти на вашия клуб с грантове от Фондацията.
- Отделете клубни срещи за обсъждане на теми за ФР.
- Прочетете историята на ФР в Правенето на добро в света: Вдъхновяващ разказ за първите 100 години на Фондация Ротари. Копията са налични в хартиен вариант с твърди корици или като електронна книга на shop.rotary.org.
- Споделете вашите планове и събития за стогодишнината в социалните мрежи, с #TRF100.

Разбира се, най-големият празник за рождения ден ще се проведе в Атланта от 10 до 14 юни, когато хиляди ротарианци ще се съберат за Международната конвенция на Ротари. Надявам се, че ще се присъедините към мен и попечителите на Фондацията, за да направим това най-доброто парти за годината.

Февруари

ДЪЛГОСРОЧНИЯТ АНГАЖИМЕНТ ЗА МИР НА НАШАТА ФОНДАЦИЯ

През този февруари нека празнуваме успеха на Ротари центрове за мир и важната работа, която възпитаниците на програмата осъществяват по целия свят. Февруари е месец на мира и решаването на конфликти. Мисля, че е важно да се отбележи, че стартият на Центровете за мир през 2002 г. е на базата на много десетилетия на усилия за изграждане на мир, подкрепени от нашата Фондация.

През 1950 клубове във Франция и Германия основават първия *petit comit* (малка комисия), сега известна като международни комитети (ICC). И двете страни все още се възстановяват от опустошителната война, но бившите противници знаят, че мирът, колкото и крехък да е, си струва да се пази. Въпреки че Втората световна война разрушава техните надежди, тези мирни съидейници ротарианци се събират отново през 1950 г. Оттогава ротарианците са създали 250 комитета за насърчаване на международните усилия и дружба.

В Ротари отдавна са убедени, че международното разбирателство се развива най-бързо чрез лични взаимоотношения. Преди програмите за обучение в чужбина и международните бизнес пътувания да станат практика, нашата Фондация изпращаше учени и млади специалисти в други страни, за да изпитат различен начин на живот и правене на бизнес. За много от участниците тези приключения променят живота им, помагат им да видят света през очите на своите домакини, с които често стават близки приятели.

Всяка година нашата фондация разпределя милиони долари за проекти срещу първопричините за конфликти: липса на достъп до образование, здравеопазване, икономически възможности, чиста вода и адекватна канализация. Нашите глобални субсидии имат уникално изискване, което движи нишката на мира дори по-далече: За да се осъществят, проектът трябва да включва клубове от най-малко две страни. В допълнение към съчетаването на местното с международни познания и ресурси на Фондацията, тези проекти изграждат приятелства, които често водят до дълготрайни взаимоотношения между клубовете.

Разбира се, едно от най-добрите места за формиране на международни приятелства е на нашата годишна конвенция, където ротарианците от десетки страни се събират заедно. Тази година в Атланта ние ще празнуваме 100 години на Фондация Ротари за правене на добро по света. Надявам се, че ще се присъедините към мен и хиляди ваши приятели ротарианците за най-големия рожден ден на годината!

Kalyan Banerjee

НАЦИОНАЛНИ РОТАРИ ДАН СРБИЈЕ ОБЕЛЕЖЕН У НИШУ

Сви нишки Ротари и Ротаракт клубови су обележили 2. децембра 2016. године овај свечани догађај. Манифестација је била сводневна, а дешавања у центру града.

Циљ овога је био да се Ротари приближи грађанима, уз могућност да они из прве руке добију све потребне информације о Ротарију. Догађај је најављен постављањем билбордова и промотивног штанда у центру града и почео је у 11 часова. Уз музику и послужење грађанима су дељени пригодни флајери. Посетиоци сумали прилику да се кроз разговор са ротаријанцима и ротарактовцима упознају са Ротаријем.

Сад касније у Медија центру је организована трибина на тему „Због чега сам у Ротарију?“ Троје ротаријанаца је говорило о Ротарију присутним учесницима уз активно праћење нишких медија.

У вечерњим часовима отворена је изложба фотографија насталих на акцијама Ротари и Ротаракт клубова у центру града, у пешачкој зони. Интересовање је било велико, а посетиоцима су дељени беџеви са симболом Ротарија.

У ударном, поподневном термину нишке ТВ, медијском сервису града, представници Ротарија су имали прилику да се обрате грађанима Ниша.

Наредног дана је у Народном позоришту у Нишу одржан је традиционални концерт Николе и Бојане Петковић са пријатељима, под називом „Давати је божански, примати је људски“. Уз велику посећеност, прикупљена су значајна средства, опредељена за набавку инструмената за Средњу музичку школу у Нишу.

Прим. др Велимир Балтезаровић
АРРФЦ Зоне 20Б 2011/14

Поглед към Ротари	Ротари	Ротаракт	Интеракт
към 27 май	Членове*: 1 207 913	Членове: 216 062	Членове: 465 474
към 1 јули	Клубове: 35 399	Клубове: 9394	Клубове: 20 238

ЗА БЕЗКОРИСТНА СЛУЖБА

ЦЕЛТА НА РОТАРИ е да насърчава и развива идеала за служба на обществото като основа на достойно начинание, и в частност да насърчава и възпитава:

- 1 Създаването на познанства като възможност да бъдеш полезен и служиш;
- 2 Високите етични норми в бизнеса и професията, признаването значимостта на всяко полезно занятие, както и стремежа на всеки ротарианец да защитава името на своята професия и да служи на обществото;
- 3 Прилагането на практика на идеала за служба в личния живот, бизнеса и обществения живот на всеки ротарианец.
- 4 Международното разбирателство, добрата воля и мира чрез приятелство на бизнесмени и професионалисти от цял свят, обединени от идеала за служба на обществото.

ЧЕТИРИСТРАНЕН ТЕСТ за онова, което мислим, казваме или правим.

1. Това ли е ИСТИНАТА?
2. СПРАВЕДЛИВО ли е спрямо всички, които засяга?
3. Ще създаде ли това ДОБРОНАМЕРНОСТ и ПО-ДОБРИ ПРИЯТЕЛСТВА?
4. Ще бъде ли от ПОЛЗА за всички, които засяга?

РОТАРИАНСКИ КОД НА ПОВЕДЕНИЕ
Следният код на поведение е приет за употреба сред ротарианците

КАТО РОТАРИАНЕЦ, аз:

- 1 Ще действам почтено и с високи етични стандарти в моя професионален и личен живот.
- 2 Ще взаимодействам честно с другите и ще се отнасям с тях и заниманията им с респект.
- 3 Ще използвам професионалните си умения чрез Ротари, за да: напътствам младите хора; помагам на тези със специални нужди; подобрявам качеството на живот на моята общност и по света.
- 4 Ще избягвам действия, които рефлектират негативно на Ротари или други ротарианци.

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ

Дистрикт гуверньор 2016-17
Дистрикт 2482 България

*„За мен най-важното правило на лидерството е да бъдеш добър слушател.
Един добър лидер трябва да бъде човек, който може да мотивира,
насърчава, делегира, вдъхновява и да общува добре“
Джон Джърм, Президент на РИ*

УВАЖАЕМИ ПРИЯТЕЛИ,

Професионализмът е отношение и действие, което се проявява във всеки момент. Той е стил и начин на поведение без значение с какво се заемаме. Професионализмът е слушане и чуване, гледане и виждане, диалог, среща на идеи и мощен инструмент за развитие и успех.

Професионалистът е лидер, дори и да не се стреми към това.

Ротарианците сме пример за такава мрежа от професионалисти. Ротари осъзнава важността на този аспект от службата в полза на обществото и посвещава първия месец на годината на професионалната служба.

Януари е месец, в който започва реализацията на това, което в последните дни на предходната година сме обещали да направим пред себе си. Онова, което е останало встрани, осъзнавали сме като необходимост, било е изключително важно, но не и приоритет; което сме искали да направим - вече му е дошло времето.

Да опознаем човека, който стои до нас, у дома, на работа, по време на нашите срещи. Да се обърнем към него, да го чуем и да го видим с онзи претърсващ поглед, който го прави част от нас. Част от един организъм, който се допълва и усъвършенства, търси липсващото така, че да расте, да укрепва и да е инструмент за решения на осъзнатите проблеми. Да чуем за професията на другия, на другите и да намерим онова, което ни допълва, тъй като всеки друг носи още една частица знание и умения, които са ни били толкова нужни, че не сме го знаели.

През декември посетих Ротари клубове: Димитровград, Харманли, Кюстендил и Баня. Ротарианците от тези клубове чрез обединение и изграждане на традиции се стремят да бъдат по-дейни в службата си към Ротари, като не забравят и децата.

Благодаря на РК Шумен и всички ротарианци, които изразиха своята съпричастност към жителите на Хитрино.

Приятелю,

Януари е един прекрасен месец. Студът навън ни кара да се радваме на топлината на дома. Празниците са много - празници, а не балове. Да са живи и здрави всички, които в този месец имат имен ден, професионален празник или просто ваканционно настроение.

Пожелавам ви здрава и мирна Нова година. Една година на успехи: такива, за които всеки има свое съкровено измерение, една година, в която гребнотемията като част от ежедневието ще бъде източник на усмивки.

Ваши в Ротари,
Димитър Димитров

**РОТАРИ В СЛУЖБА НА
ЧОВЕЧЕСТВОТО**

ВТОРОТО НАЧАЛО В РК ПЛОВДИВ

Ротари клуб Пловдив е последният, създаден в България в предвоенните години. Тогава в страната има седем клуба с около 200 ротарианци. Пловдивският клуб се развива със забележителна енергия и застава на чело не само с процента на посещаемост на сбирките, но и с активната си социална дейност. Може би затова и в началото на демократичните промени след 1989 година шансът даде възможност на няколко будни люде от Града под тепетата да поставят основите за връщането на ротарианския идеал.

В следващата хронология са проследени най-важните моменти от тези събития, които успоредно с дейността по възстановяването на Ротари в София дават възможност още през 1991 година да бъдат чартирани и двата клуба.

Хронология на възстановяването на клуба

23 септември 1990 г. Среца разговор в София между Пол Фуркие – член на Ротари клуб София-Антиполис (граб Грас, Южна Франция), главен координатор на МАРКОМ – София с Ламбриан Атанасов – Пловдив на тема „Ротари и учредяване на Ротари клуб в Пловдив“.

10 октомври 1990 г. По инициатива на Пол Фуркие е уговорена среща във Франция между ръководството на Ротари клуб София-Антиполис на тема „Основни принципи на движението и предприемане на действия за учредяване на клуб в Пловдив“.

20 ноември 1990 г. В Пловдив се учредява инициативна група за възстановяване на Ротари клуб в Пловдив по френска инициатива чрез Ламбриан Атанасов.

22 декември 1990 г. В България пристига Стефан Цонев, паст президент на Ротари клуб Маракайбо (Венецуела). Той носи със себе си и информация от Ротари Интернешънъл с дата ноември 1990 г., че България, Румъния и Албания Все още не са отворени за ротарианските идеи и писмо от президента на Ротари клуб Маракайбо за 1990-1991 г. за възстановяване на Ротари клуб Пловдив. Два пъти в телевизионни предавания по Българска телевизия разяснява принципите и идеите на Ротари Интернешънъл. Оторизира Атанас Чаушев да сформира инициативна група за възстановяване на Ротари клуб Пловдив.

28 декември 1990 г. Разбира за съществуваща инициативна група в Пловдив и предизвиква среща между двете групи с цел консолидация и обединение на усилията.

4 януари 1991 г. С Атанас Чаушев учредяват нова група за възстановяване на Ротари клуб Пловдив.

20 февруари 1991 г. Инициативната група за възстановяване на Ротари клуб Пловдив под ръководството на

24 юни 1991 г. Гостите от Гърция начело с Йоанис Цалохидис окончателно решиха в Пловдив да има Ротари клуб.

11 юли 1992 г. Първият губернатор на Д-2480 Василис Ятрополус връчва хартата на президента Атанас Чаушев.

Първо посещение на ПДГ Джон Цифлакос и офицера от Цюрих Франсис Търлей в Пловдив

Учредителите (от дясно на ляво): Ламбриан Атанасов, Атанас Чаушев, Стоян Червенков и Наско Начев

1994 г. - Първият Ротаракт клуб в Пловдив.

2001 г. - Създаване на Ротари клуб Пловдив-Пълдин.

2007 г. - Създаване на Ротари клуб Пловдив-Филиппол.

1 юли 2007 г. - Официално чартиране на Дистрикт 2482.

Атанас Чаушев и групата за възстановяване на Ротари клуб с ръководител Ламбриан Атанасов разбират за съществуването на трета инициативна група в Пловдив под ръководството на Стоян Червенков, който се е запознал с ротарианските идеи при посещението си в Ротари клуб Сан Франциско, САЩ.

16 март 1991 г. Среца на Атанас Чаушев в София с комисията на Ротари Интернешънъл за възстановяване на Ротари клуб в България в състав: Йоанис Цалохидис, г-р Минас Вергес, проф. Йоргос Василикийотис – Всички ПДГ на Дистрикт 2470 – Гърция.

24 юни 1991 г. Среца на ръководствата на инициативните групи за възстановяване на Ротари клуб Пловдив със софийската инициативна група под ръководството на Калчо Хинов и представителите на Ротари Интернешънъл Йоанис Цалохидис, г-р Минас Вергес, проф. Йоргос Василикийотис – Всички ПДГ на Дистрикт 2470 – Гърция, на която се разискват принципите и подходът за бързото възстановяване на ротарианското движение в България.

4 септември 1991 г. Окончателно обединение на трите инициативни групи от гр. Пловдив в Предварителен Ротари клуб Пловдив с президент Атанас Чаушев, вицепрезидент Ламбриан Атанасов и секретар Стоян Червенков.

7 септември 1991 г. Предварителен Ротари клуб Пловдив приема представителите на Ротари Интернешънъл в гр. Пловдив.

10 октомври 1991 г. Представяне на документите за чартиране на Ротари клуб Пловдив в Ротари Интернешънъл.

12 май 1992 г. Възстановяване на Ротари клуб Пловдив като член на Ротари Интернешънъл чрез Дистрикт 2470 – Гърция.

1 юли 1992 г. Учредяване на Дистрикт 2480 – Северна Гърция и България.

11 юли 1992 г. Официално връчване на хартата на Ротари клуб Пловдив от първия гуверньор на Дистрикт 2480 – Василис Ятрополус. Официални гости са Йоанис Цалохидис, г-р Минас Вергис, проф. Йоргос Василикийотис и др. – Всички ПДГ на Дистрикт 2470 – Гърция, Пол Фуркие; от българска страна: Стефан Савов – Председател на Народното събрание, Гарабет Томасян – кмет на гр. Пловдив, Стоян Ганев – Външен министър на България, Александър Праматаров – министър на търговията, проф. Янчулев – кмет на София и др. Събитието уважиха и представители от Всички предварителни Ротари клубове в България.

Така РК Пловдив става и първият клуб на новосъздадения Дистрикт 2480, който на чартърното тържество е обявен официално в България.

*По записки, предоставени от
Атанас Чаушев,
първия президент на РК Пловдив*

В СЕВЛИЕВО ПО ГАБРОВСКИ

Семинарът за Фондация Ротари, проведен на 19 ноември в Севлиево с домакинството на РК Севлиево, за пореден път потвърди традицията да се радва на интерес с участието на 120 ротарианци от 49 клуба.

Събитието беше сериозно предизвикателство за дистриктния комитет, макар в обновения си състав да включва трима ПДГ, трима професори, двама доктори на науките и един експерт-счетоводител. Месец и половина по-рано се събрахме, за да обсъдим как да сме най-полезни на нашите приятели ротарианци и на клубовете, които вдигат летвата и искат да реализират проекти с по-голям мащаб и значимост за техните общности. Естествено обединяващ център в плана ни за годината е отбелязването на стогодишнината на Фондацията.

Във време за празник и време за ползотворна работа се превърна и семинарът в Севлиево. Празникът започна сутринта в парка на бившите артилерийски казарми в града с реализацията на прекрасна идея на домакините от РК Севлиево с президент Мирослав Марков. В поканата за петнадесетгодишнината на клуба той се обърна с предложение към клубовете вместо подаръци, картини и плакети да заплатят стойността на едно или повече дървета и да участват в засаждането на алея, посветена на стогодишнината на фондацията.

В свежето и слънчево есенно утро изпитахме простата човешка радост да засадим дърво и да знаем, че след нас остава нещо добро във времето.

Семинарът започна с настроението, създадено от щандовете на клубовете в зоната на АДГ Кольо Йорджев, Всеки от които набираше средства за своя кауза с продажба на картички, сладкиши... и бира (от „Бритос“ – Велико Търново)! След откриването от ДГ Митко Димитров и поздравлението от кмета на общината д-р Иван Иванов имахме честта наш водещ лектор да бъде добрият приятел на Ротари в България Орчелик Балкан – един от попечителите на Фондация Ротари и паст директор на Ротари Интернешънъл. В изключително добре структурирана презентация той представи историята и грандиозните постижения на Фондацията, нейното управление, цели и предизвикателства.

ПДГ Нина Митева представи инициативите на клубовете и планираните от дистриктния комитет действия и събития, свързани със стогодишнината. Впечатляващи детайли бяха добавени от секретаря на Дистрикта Таня Георгиева за организираната с нейна помощ кампания в социалните мрежи по повод 24 октомври – денят, в който отбелязваме постиженията си в битката за ликвидация на полиомиелита. С мал-

ко над 100 долара и с подходящите инструменти се достигна от аудиторията от над 250 000 души.

Традиционната презентация за глобалната инициатива Енд полио беше представена от Владимир Гончев от РК Хасково в един различен ракурс през опита на ротарианката Албертин Пере от Холандия. Тя всяка година участва в имунизационни кампании в Индия и Пакистан. Така тя е част от коалицията на доброто, в която инициативата на Ротари Интернешънъл за изкореняване на болестта е подкрепена от Световната здравна организация, УНИЦЕФ, Държавната агенция за контрол и борба със заболяванията на САЩ, фондацията на Бил и Мелинда Гейтс.

Втората работна сесия, водена от ПДГ Валентин Стоянов, започна с очакваното с интерес обявяване от председателя на подкомитет Виолина Костова от РК София-Сити на шестте клубни проекти, одобрени за финансиране с дистриктен грант от общо представените четиринадесет проекта. Това са проектите на РК Раднево, РК Каварна, РК Айтос, РК Стара Загора, РК Провадия и РК Смолян.

Като естествено продължение председателят на подкомитета за глобални грантове Константин Стоянов от РК Стара Загора представи глобални проекти, реализирани от клубове в зони 19 и 20, във всяка от шестте зони на фокус.

С голям интерес беше посрещнат нашият втори гост Волкан Акълдиз, паст президент на РК Истанбул-Кадебостан. Той олицетворяваше младата енергия в този клуб, който в кратката си история има четири завършени глобални гранта, всички членове са носители на отличието ПХФ и на по-високи ротариански отличия и непрекъснатата обща работа е катализатор на приятелство и постижения. Неговото гостуване има продължение в активна кореспонденция на няколко наши клуба с истанбулския клуб и идеи за обща работа.

Спецификата на екипите за професионално обучение (VTT) заедно с примери насоки за тяхното реализиране с глобален грант беше представена от Маргарита Богданова от РК Свищов. Същността на ротарианските центрове за мир и възможността нашите клубове да излъчат млади хора, които да се обучават в тях беше тема на презентацията на Снежана Дончева от РК София-Интернешънъл.

Работните групи разделиха участниците според интереса им към темите:

- Събития с кауза. Как да набираме средства за нашите проекти? - модерирана от Маргарита Богданова РК Свищов, Валери Караманов РК София-Витоша, Георги Манев РК Казанлък, Алекс Ангелов РК София;
- Как да осъществим успешен проект? - модерирана от Константин Стоянов РК Стара Загора, Роза Ташева РК Кърджали, Тодор Демирков РК Айтос, Виолина Костова РК София-Сити.

Във финалната сесия, водена от ПДГ Красимир Ганчев, работата в групите беше повод за дискусия и въпроси. Алекс Ангелов от РК София представи възможностите за дарения към Фондация Ротари, признанията, които ротарианците получават за тях и готовността му за помощ, така че пътят до получаване на отличието да е кратък и без обърквания.

През целия ден и в заключителните думи на председателя на комитета посланието беше еднозначно: „Много клубни инициативи имат потенциал да се развият в по-мощни и устойчиви проекти. Има много източници на идеи и на знание. Готови сме да работим заедно с вас и да ви помогнем да стигнете до своя успешен глобален грант. Ще ви насърчаваме за дарения и ще се радваме заедно на признанията за приятелите ротарианци. Стогодишнината на Фондация Ротари е време да празнуваме, време да работим, време да направим постиженията си достойни на нашите общности“

Успешната работа и приятелската атмосфера през целия ден, както и перфектното домакинство на РК Севлиево дадоха основание на ДГ Митко Димитров с удовлетворение да закрие семинара и да преминем с настроение към празничната вечер, в която севлиевските ротарианци отбелязаха първите петнадесет години от своята история.

Нина Митева, ПДГ,
Председател на Комитета за ФР

ОФИЦИАЛНА ВИЗИТА НА ГУВЕРНЬОРА В Д-2482

Ротари клуб Пловдив-Пълдин – 01.11.2016 год.

Един клуб, който издига обществената значимост на членството в Ротари като знак за съпричастност към общите идеи. На срещата присъстваха и представители на Ротаракт клуб Пловдив-Пълдин и Интеракт клуб Пловдив-Пълдин. Мото на 2016-17 година – ДА ПРОДЪЛЖИМ СИЛНИ И СПЛОТЕНИ.

Ротари клуб Пловдив 03.11.2016 год.

На срещата присъстваха представители на Ротаракт клуб Пловдив. Мото на 2016-17 г.: ПРИЯТЕЛСТВО, РАЗБИРАТЕЛСТВО, УСПЕХ.

Ротари клуб Мездра – 07.11.2016 год.

Един млад клуб на приятелството, в който членуват амбициозни и отговорни лидери, готови да служат на обществото в името на един по-добър свят. На срещата присъства АДГ на Зона V - Георги Горанов. Мото на 2016-17 г.: СТАБИЛНОСТ И РАСТЕЖ.

Ротари клуб Враца 08.11.2016 год.

Клуб с традиции и служба в полза на младото поколение. На срещата присъства АДГ на Зона V - Георги Горанов. Срещи с кмета на Враца Калин Каменов и и.г. областен управител на Област Враца Мирослав Комитски в присъствието на президента на клуба Росен Дугушки и секретаря Юлиан Кирилов. Мото на 2016-17 г.: РОТАРИ И ДЕЦА ЗА ДЕЦАТА НИ.

Ротари клуб Монтана – 09.11.2016 год.

Един клуб, в който се зараждат приятелства, обменят мисли и споделят по между си своите идеи. Сближава ги общото желание да помогнат на обществото. Среща с областния управител на Област Монтана Ивайло Петров в присъствието на президента на клуба Кирил Кирилов и Мая Григорова, ПАДГ. Мото на 2016-17 г.: УТВЪРЖДАВАНЕ ЧРЕЗ СЛУЖБА.

Ротари клуб София-Център – 16.11.2016 год.

Един клуб със стремеж за устойчиво и успешно развитие в служба на обществото и в утвърждаване на взаимната грижа и

приятелство между ротарианците. Мото на 2016-17 г.: ПРИЯТЕЛСТВО, ЕНЕРГИЯ И ДЕЙСТВИЯ.

Ротари клуб Пазарджик 17.11.2016 год.

Това е осмият клуб в България. Един клуб с традиции и опит, осъществил много проекти в полза на общността. Мото на 2016-17 г.: АНГАЖИРАНОСТ И ДЕЙСТВИЯ.

Ротари клуб Казанлък – 21.11.2016 год.

Един клуб, който изгради истинска атмосфера на приятелство и реална служба на обществото. Клуб, който е съпричастен с редица обществени, инфраструктурни и хуманитарни проекти в региона. Посещението беше предшествано от среща с кмета на Община Казанлък Гали-

на Стоянова в присъствието на АДГ Антон Томчев, президента на Ротари клуб Бедрос Азиян, секретаря на клуба Борис Кърчев и церемониалмайстора Георги Манев.

Мото на 2016-17 г.: ДА СЪХРАНИМ МИНАЛОТО И ДАДЕМ ШАНС НА БЪДЕЩЕТО.

Ротари клуб Ротари клуб Димитровград – 02.12.2016 год.

15 години от чартирането на клуба. Един клуб, който в годините осъществил значителни проекти в общността и създаде много контакти и приятелства. Посещението беше предшествано от среща с кмета на Димитровград Иво Димов в присъствието на Борда на клуба. Мото на 2016-17 г.: ОБЕДИНЕНИЕ.

Ротари клуб Баня 14.12.2016 год.

Един млад клуб, чийто членове отделят от личното си време, средства и усилия в служба на обществото, като се ангажират с различни социални проекти, сътрудничейки активно с местното общинско ръководство.

Мото на 2016-17 г.: ИЗГРАЖДАНЕ НА ТРАДИЦИИ.

Ротари клуб Харманли – 03.12.2016 год.

15 години от чартирането на клуба. Един клуб на приятелството и проектите. Посещението беше предшествано от среща с кмета на Харманли Мария Куркова в присъствието на Президента на клуба Сивко Сивков, секретаря Галин Карагъзов и церемониалмайстора Милко Милков. Мото на 2016-17 г.: ДА БЪДЕМ ПО-ДЕЙНИ В СЛУЖБА НА РОТАРИ.

Ротари клуб Ротари клуб Кюстендил – 13.12.2016 год.

На срещата бяха приети двама нови ротарианци: г-р Илиана Гогева и Любомир Васев.

Осъществиха се срещи със заместник-кмета на Кюстендил Светослав Василев, Председателя на Общинския съвет Михела Крумова и заместник областния управител на Област Кюстендил Силвия Велкова.

На срещите присъстваха АДГ Зона III г-р Райка Арабаджиева и президентът на клуба Елица Христова-Цебова.

Мото на 2016-17 г.: РОТАРИ ЗА ДЕЦАТА.

КАК ТАКА ПОНЕ ЕДИН! ЩЕ СПАСИМ МНОГО!

Дружина Вярна-сговорна, знаете ли, че у нас годишно над 20 000 българи напускат този свят покосени от инсулт? Знаете ли, че сред тази печална бройка има хора на възраст 27-30 години? Знаете ли, че България държи палмата на първенството в Европейския съюз по смъртност от инсулт? А знаете ли колко е тази тъжна статистика за Израел – страна с население почти колкото нашата Родина? Сигурно не знаете, ще ви кажа: близо 390 души годишно. Една от сериозните причини за това завидно постижение е интензивната работа по превенцията на инсулта в Израел. Нещо, което у нас не се прави изобщо (по информация на специалисти от Националната кардиологична болница (НКБ)).

И като казахме специалисти от НКБ, знаете ли, че у нас специалистите ангиолози (занимаващи се с това проклето заболяване) са САМО 10, петима от които са в София? Е, това е положението! Откъдето и да го погледнеш – това си е един много сериозен хуманитарен проблем! Проблем, с първи стъпки в решението на който се отзоваха нашите приятели ротарианци от Дистрикт 2100 - Италия.

Какво сториха те? Включиха страната ни в европейската програма Rotary No-Ictus/No Stroke (ротарианска програма на европейско ниво за борба с инсулта). Събраха над 10 000 (словом десет хиляди) щатски долара. Закупили два портативни апарата: дуплекс ултрасонограф и електрокардиограф. Ангажираха двама професионалисти: лекари от болницата San Giovanni Bosco, Неапол (на които покриха разходите по пътни и настаняване). Обучиха четирима млади специализанти и двама водещи професионалисти от НКБ за работа с тази апаратура.

Групата на Д-2100 Включваше проф. Гаетано де Донато, ДГ, от РК Неапол и неговата съпруга Жосе Кочиа, генерал Албано Джовани - бивше Военно аташе у нас и бивш командващ Войски на НАТО, и г-р Луиджи Вералдо, РК Помпей, адв. Дженоаро Фамилети - почетен консул на Република България в Неапол, както и лекарите: г-р Антонио Майело, г-р Антониета Майело и г-р Луиджи Делароса. Италианските приятели пристигнаха на 1 декември и отпътуваха на 4 декември. Програмата на тяхното посещение включваше: среща с ротарианци и дистриктни офицери в София и Пловдив; Обучение на специалисти от НКБ за работа с дарената апаратура; Среща разговор с ръководството на Д-2482 по подготовката на съвместен глобален грант за доставка на апаратура за диагностика и предпазване от инсулт, с участието на общо седем дистрикта.

Разбира се, че не беше само работа. Разведохме нашите гости из забележителностите на София, разходихме ги из прекрасната Копревщица и чаровните места на стария Пловдив.

Колко е важна тази инициатива и какъв бе нейният размах? Ами направете си сами сметка:

Зам.-кметът на Столична община Дончо Барбалов (направление „Столично общинско здравеопазване“) прие нашите приятели, които го запознаха с инициативата. Г-н Барбалов изяви интерес за бъдещо участие на Софийска община в подобни инициативи. Блага дума трябва да кажем и за г-жа Малина Едрева (Председател на Общинската комисия по култура), която задели от своето време да организира и присъства на тази среща;

Негово Превъзходителство Стефано Балди – По-

сланик на Република Италия, отвори парадния вход на Италианското посолство в София, за да ни приеме и да се запознае със състоянието на инициативата, обещавайки пълно съдействие;

Проф. Марио Станкев – Директор на НКБ, въпреки трудния ден и известни здравословни проблеми, отдели от своето време, за да се включи в дейностите по инициативата;

Доц. Детелина Луканова отдели 3 дни (един работен и два почивни) обезпечавайки присъствието и обучението на четирима млади специализанти от Отделението по ангиология към Клиниката по съдова хирургия на НКБ, както и консултирайки ни по оперативни въпроси, свързани с подготовката на глобалния грант;

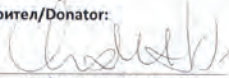
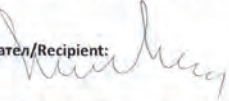

Специалисти от НКБ: проф. д-р Нина Гочева (началник на Клиника по кардиология), доц. д-р Елина Трендафилова (завеждащ Отделение по интензивно лечение - спешна кардиология) и д-р Христо Матеев (завеждащ Отделение по инвазивна кардиология) с основателна гордост запознаха гостите с базата на НКБ, включително и с отделението по инвазивна електрофизиология в кардиологията - единственото по рода си в страната отделение, което по инвазивен път изследва, диагностицира и лекува всички видове сърдечни аритмии;

ДГ Димитър Димитров, Емил Коцев, ДГЕ, Веселин Димитров, ДГН, Нина Митева, ПДГ, Христо Михайловски, АДГ на Зона 1, Евгений Макавеев – АДГ на Зона 2, Слави Сербезов, АДГ на Зона 14, Веселин Павлов (РК Пловдив-Филипопол), Христина Джундрекова и Димитър Димитров (РК София-Сердика) ак-

тивно участваха и помагаша в различни етапи от посрещането и работата с нашите Италиански приятели.

Бяха четири напрегнати, но вълнуващи дни за мен и моя пастипрезидент – Иван Батаклиев. С удоволствие поехме цялата отговорност и организация по обезпечаване на посещението на италианските приятели у нас с ясното съзнание, че вършим не само ротарианско, но и благородно дело. А дали е така? Попитах доц. Луканова дали с дарената апаратура ще спасим ПОНЕ един човешки живот. Тя ме пореднагоста учудено и ми отвърна: „Как така ПОНЕ един! Ще спасим много!“

Иларио Астинов,
ПДГ

Rotary	ROTARY SERVING HUMANITY
АКТ ЗА ДАРЕНИЕ	DONATION ACT
<p>Днес 02 декември Ротарианците от Дистрикт 2100 – Италия дариха портативен дуплекс ултрасонограф апарат и портативен електрокардиограф на Националната Кардиологична Болница (НКБ) – София.</p> <p>Волята на дарителите – Ротарианците от Д2100 е дарената апаратура да се използва от специалисти на НКБ за превенция на инсулт в рамките на „Rotary No-Ictus / No-Stroke Program“. Акта на дарение бе извършен със съдействието на Ротарианци от Дистрикт 2482 – България.</p>	<p>Today December 2nd, 2016 the Rotarians from District 2100, Italy donated a mobile device for EchoTomography (DUS) and a mobile device to check the atrial fibrillation (AF) to the National Cardiological Hospital (NCH) – Sofia.</p> <p>The will of the Donators – the Rotarians from D2100 is that the donated equipment be used by professionals from NCH for stroke prevention, inside the "Rotary No-Ictus / No-Stroke Program". The donation act was supported by Rotarians from District 2482 – Bulgaria.</p>
<p>Дарител/Donator:</p> <p>За/For D2100 – Italy: </p> <p>Prof. Gaetano DeDonato District Governor <small>Проф. Гаetano ДеДонато, Дистрикт Губернор</small></p>	<p>Получател/Recipient:</p> <p>За/For НКБ/NCH: </p> <p>Проф. Марио Станкев Директор на НКБ <small>Prof. Mario Stankev, Director NCH</small></p>
<p>За/For D2482 – България/Bulgaria: </p> <p>Д-р Димитър Димитров Дистрикт Губернор <small>Dimitar Dimitrov, MD, District Governor</small></p>	

НОВ САТЕЛИТЕН РОТАРИ КЛУБ!

В навечерието на коледните и новогодишните празници и като основно събитие на традиционния Коледен бал на Ротари клуб Велико търново, се проведе церемония за учредяване на сателитен Ротари клуб Павликени-Бяла черква.

Гости на тържеството бяха ДГ Димитър Димитров, заместник-кметът на Велико Търново Снежана Донева, кметовете на Горна Оряховица и Павликени Добромир Добрев и Емануил Манолов, ротарианци от Габрово, Горна Оряховица, Севлиево, Русе, Свищов, Троян и т.н., представители на Лайънс клуб и на дамския клуб Зонта, приятели и сподвижници на идеите и целите на Ротари. Организатори и своеобразни домакини на тържеството бяха приятелите от РК В. Търново.

Гуверньорът връчи официално значките и ротарианската камбана на новите ротарианци от сателитен Ротари клуб Павликени-Бяла черква: Пламен Латеф, Цветан Цветков, Константин Костов, Иван Димитров, Ганчо

Александров и Милко Янакиев.

Президентът на новоучредения клуб Пламен Латеф изказа своята благодарност и даде обещание за спазване на целите и задачите на Ротари-философията, както и за благородна работа и служба в полза на тяхната общност.

За създаването на клуба усилия положиха няколко приятели ротарианци от Велико Търново, обединени в специално съставена за проекта комисия, за изграждане на сателитен Ротари клуб. Председател на комисията е приятелят Кольо Дамянов, учредител и на Великотърновския Ротари клуб. Членове на комисията са още приятелите Йордан Йорданов, Илия Димитров, Кольо Йорджев, Станислав Стоянов и Пенко Цанков. Сбирките на сателитен Ротари клуб Павликени-Бяла черква ще се провеждат всеки вторник от 18:30 часа в гр. Павликени.

В своеобразен отчет бяха показани всички добри дела, извършени от приятелите на РК Велико Търново. Средствата, събрани на благотворителния бал, ще бъдат

реализирани като стипендии за деца от региона на град Велико Търново, победители в национални олимпиади.

Ден по рано, на 14 декември, Ротари клуб Велико Търново реализира проект за ротариански коледен базар. До главния вход на Община В. Търново бе изградена коледна шатра, снабдена с щанд за благотворителните предмети. Самата шатра и пространството около нея бяха брандирани с ротари символи и представяне на каузата „Ротари клуб в подкрепа на децата от Велико Търново“. Над брандираното пространство, на разположената на фасадата на общината видеостена, се излъчваше презентация с най-мачабните проекти на клуба. Така бяха постигнати двете основни цели на проекта: Набиране на средства за фонда за талантиливи деца на РК В. Търново, както и публично представяне на Ротари инициативите в града и региона.

Станислав Стоянов,
Президент на РК В. Търново

15 ГОДИНИ РК ПЛОВДИВ-ПЪЛДИН

Неусетно изминаха годините и ето ни - вече сме на 15! По повод направихме и специална програма. Освен тържеството на 25 ноември 2016 г., предвидихме и провеждането на Традиционния боулинг турнир на клуба на 26-27 ноември. Всички събития удобно съвпаднаха с шестото издание „Дефиле на младото вино“, чиято кулминация беше същия уикенд. Празнична атмосфера в присъствието на много от приятелите на клуба.

На тържеството по случай годишнината присъстваше дистрикт гувърнорът Димитър Димитров, приятели от клубовете в Пловдив, Карлово и Свищов, както и гости от Камчатка, Русия, и Кавала, Гърция. Президентът Красимир Давчев отбеляза най-значимите проекти на клуба, много от които са повече от устойчиви и продължават повече от 5 години. Градският колежен бал, Международният боулинг турнир, проектът «Народните будители и Аз», Ротари парк, Международният пленер по живопис «Творецът» са известни не само в Пловдив, но и на територията на цялата страна, а дори и извън България. ДГ Димитър Димитров потвърди, че РК Пловдив Пълдин е един от най-активните клубове в Дистрикта и активно допринася за имиджа на Ротари в страната.

Получихме много поздравления и подаръци.

Едно от най-емоционалните изказвания беше на приятелите от Камчатка. Силно впечатлени от българите (нашият приятел Любозар Фратев беше в групата) по време на обиколката на Камчатка, те

върнаха визитата и прекосиха половината свят, за да видят България и да присъстват на нашия празник.

Импровизираното от Радослав Бозуков излизане на всички паст президенти за кратко приветствие допълнително повиши градус на настроението.

За програмата се погрижиха наши стипендианти от фондация „Огънят на Орфей“. Госпожа Евгения Тагарева връчи благодарствена грамота на президента Краси Давчев.

Малките и големите артисти направиха атмосферата неповторима и спомогнаха за доброто ни настроение.

Два дни, изпълнени с емоции и събития.

Спас Понов

РК Пловдив-Пълдин

10 ГОДИНИ РОТАРИ КЛУБ РАЗГРАД

Вслънчевият следобед на 14 октомври 2016 година Ротари клуб Разград посрещна приятели и гости за да отпразнуват заедно 10-годишнината на клуба. Тържеството бе предшествано от осветяване на откритата спортна площадка. Идея на ротарианец, инициатива на клуба, красивото съоръжение бе проектирано и изпълнено в кратки срокове с решаващото съдействие на Община Разград. Площадката е израз на разбирането ни, че можем и трябва да променяме към по-добро живота не на отделни хора, а на цели общности.

Създаден на 30 юни 2006 г. под благосклонния поглед и със спонсорството на Ротари клуб Шумен, Ротари клуб Разград бързо набира сили и за кратък период от време се оформя като стойностен клуб със смислен клубен живот. Легитимацията пред обществеността в региона е бърза, а изградеността от ротарианците и дарен на общината фонтан радва жителите на града и неговите гости със своята красота, хармония и усещане за съпричастност.

Съществено внимание отгеляме на честването на Деня на народните будители, убедени, че днес будителството има нови измерения, че е необходим пример и следовниците ще се увеличат.

Първата ни изява бе под наслов „Ротарианците и техните учители“. Една среща, изпълнена с много емоции, но и с не малко тъга.

По Дистриктна инициатива и защитен проект за подпомагане дейността на хора в неравностойно положение дарихме 11 компютърни конфигурации на център „Емилиан“; на КБППМН, клуба на инвалидите в Разград, клуба на инвалидите в Кубрат, на Дневния център за възрастни хора с увреждания „Подай ръка“ и други. За 11 компютърни конфигурации кандидатстваме и във втория етап на проекта.

Спонсорирахме деца от Разград, участници в международни състезания „Гимназиада“ в Бразилия.

Подпомогнахме бедстващите от наводненията във Варна, Добрич и Велико Търново.

Дарихме компютър на читалището в с. Благоево. Направихме годишен абонамент на методическата библиотека на учителите в града.

Традиционни станаха Вечерта на приятелството и дегустацията на вина, Вечерта на семейството и др.

Носители на отличието Пол Харис са повече от 1/3 от членовете на клуба, като за 2013/2014 сме отличени със специалното знаме за клуб с най-много удостоени с този приз участници за годината.

Ако днес попитат Всеки един от членовете на клуба какво е за него Ротари, той ще отговори, без да се замисля, че Ротари е кауза, Ротари са приятелите, Ротари е самочувствие и увереност.

Годишнината отбелязахме със стилно тържество, наситено с много емоции, много настроение и усмивки. Наред с пожеланията и подаръците на празника бяха събрани повече от 7000 лева за бъдещи проекти на клуба.

В Ротари клуб Разград членуват хора с енергия, ентусиазъм и огромно желание за работа, което е залог за нови още по-успешни 10 години.

Стойчо Стоев
Президент РК Разград

КАМЧАТЦИ ВЪРНАХА ВИЗИТАТА

От 24 ноември до 2 декември трима ротарианци от камчатските клубове Елизово и Авачинский: Павел, Алексей и Николай бяха на гости в България по програмата на ИСС България-Русия. Те бяха наши домакини през юли, когато група от четирима български ротарианци пътешествяхме по Камчатка (Вж. списание „Ротари на Балканите“, бр. 2, септември 2016, стр. 26 и 27), довериха се на нашата примадлива покана и само след 4 месеца кацнаха в София. Още от летището попаднаха в обятията на Боян Керков (РК София), който на път за хотела им показва основните прелести на столицата и ги представи вечерта на сбирката на РК Витоша. А на другата сутрин лично ги докара до Пловдив, където те веднага се включиха в „Дефилето на младото вино“, шествайки от Общината до Стария град заедно с организатора на събитието и пишец тези редове, бог Дионис, ансамбъл „Тракия“ и хилядно множество любители на хубавото вино. Запознаха се с десетки производители на вино и мезета и техните фенове, обиколиха прекрасните къщи и дворове – галерии и музеи, където ги посрещаха с разтворени обятия и чаши с божествената напитка. Вечерта бяха гости на РК Пловдив-Пълдин, който честваше

своята 15-а годишнина с приятели от български, руски и гръцки клубове. И тук размяна на банери и подаръци, споделяне на впечатления и поздравя. Дегустация на нашенска кухня и напитки и техния червен хайвер, демонстрация на национални танци и „назнайване“ на руски песни. Следващата сутрин гостите положиха цветя пред паметника Альоша, посетиха Бачковския манастир и даже погледаха ротарианския боулинг турнир. Следобедната разходка по Стария град и винените локации завърши с „Вечер на майсторите на виното“, където присъстваха на Връчването на наградите на 8-ото издание на българското „божоле“. На другия ден сутринта Константин Овчаров, РК Бургас, ги закара в Бургас, където разгле-

даха града и вечерта бяха на сбирката на неговия клуб. И тук сериозна трапеза, общи фотографии и запознанства. Вторникът на руските приятели бе в Несебър, където домакинстваше техният приятел Христо Христов, РК Несебър. Обиколиха старинния град, безлюдния Слънчев бряг и даже се изкъпаха в почти декемврийското море. В местния РК разказаха за загадъчната Камчатка и чува за проектите на клуба. На следващия ден Коцето Овчаров ги заведе до казанлъшките тракийски гробници, качи ги до паметника на Шипка и предаде „щяфетата“ на Боян. А той само за 24 часа ги посвети в историята на България с уроци в Националния исторически музей и Боянската църква, както и в съвременните постижения на частното образование. Така за тези 8 дни камчатските ротарианци се срещнаха с приятели от 10 РК - 2 софийски, 3 пловдивски и РК от Карлово, Свищов, Бургас, Несебър и Кавала. А за впечатленията им прочетете сами от писмото на Алексей до нас, организаторите:

Любозар Фратев
РК Пловдив-Пълдин,
Председател на
ИСС „България-Русия“

РК БАНСКО ДАРИ ИНТЕРАКТИВНИ ДЪСКИ НА УЧЕНИЦИ

Ротари клуб Банско-Разлог успешно финализира проекта си „Даряване на интерактивни дъски“. В пет училища в Банско и Разлог. Дъските и съответните проектор към тях бяха монтирани в класните стаи по избор на ръководствата на училищата. Учителите преминаха безплатно обучение как да работят с интерактивните дъски.

Предстои открит урок във всяко училище, на който ще присъстват ротарианци от клуба

Дани Ерина,
Президент, РК Банско-Разлог

РОТАРИ ТЪРГОВИЩЕ ЗАРАДВА 490 ПЪРВОЛАЦИ С УЧЕБНИ ПОМАГАЛА

Ротари клуб Търговище направи дарение на 490 първокласници от общинската училищна мрежа. В месеца на празника на народните будители и 170 години светско образование в града ротарианците подариха „късче“ знание с „Помогало по български език от 1. до 4. клас“, което е утвърдено от МОН.

Директорите на четирите основни училища и двете гимназии в града, както и на десетте основни училища в селата на община Търговище, се срещнаха с представители на клуба, за да получат комплектите. Те приеха дарението с радост и благодарност.

„С тази инициатива искаме да подкрепим образованието и грамотността, които са сред приоритетите на Ротари“ - каза вицепрезидентът на РК Търговище Емил Чаушев.

Благодарствени думи отправил директорът на І СУ „Свети Седмочисленици“ Севдалина Зафирова от името на всички училищни ръководства. „Този жест е изключително важен в трудния преходен период, през който ние минаваме, с промените в българското образование. И тази подкрепа на общността ни дава повече сили и увереност, че

вървим в правилната посока“, посочи тя.

Това не е първата образователна инициатива на Ротари Търговище. С тяхната финансова помощ е оборудван компютърен кабинет в Професионалната гимназия за чужди езици „М. Андрей“ в Търговище и фитнес зала в Помощното училище. Преди години на училищата бяха раздадени Карти по история и луксозни издания на „История славянобългарска“.

Денислава Атанасова
Снимки: Кольо Колев

INNER WHEEL БЪЛГАРИЯ – 20 години

Хубаво нещо са годишнините – повод за равностметка и очертаване на нови хоризонти. Спомняме си пътя, извървян от предците, превзетите върхове, трудностите, приятелите, подали ръка.

Познаването на историята помага да се задълбочат връзките вътре в организацията, да се избегне подмяна на фактите или преднамерено заличаване на дирите, оставени преди нас.

Създаването на Inner Wheel България (IW) започва от град Пловдив.

Преди 20 години в духа на демократичните промени на нашето общество 25 дами приеха идеалите на голямото Ротарианско семейство. За да се чартира клуб в посткомунистическите държави, се търсеха гаранции, че идеалите на организацията ще бъдат спазени. Много усилия положиха Майя Чаушева и нейният съпруг Наско Чаушев в продължилата две години кореспонденция с Централата на Inner Wheel Интернешънъл и Ротари Дистрикта в Гърция. И когато Ротари клуб Пловдив с увереност и респект пое отговорността на гарант пред нашите спонсори от Inner Wheel клуб Кавала, чартирането на първия Inner Wheel клуб в България стана факт - на 7.6.1997 г. Клуб Пловдив беше чартиран официално като нон-дистрикт клуб.

Хартата е връчена от г-жа Вули Димопули, ПДГ на Дистрикт 247, Северна Гърция, на първия Президент на клуба и негов учредител Майя Чаушева - дамата, която е имала куража да запали искрицата на това благородно дело и да постави началото.

Началото, без което ние нямаше да сме тук. Началото, което няма да забравим!

За 20 години идеите на Inner Wheel Интернешънъл докоснаха сърцата на повече от 300 жени в България и вече имаме чартирани 25 клуба.

След усилената кореспонденция на Кармен Костова и Делка Узунова от Inner Wheel клуб Хасково, с активното участие на клубовете пионери, първият български Дистрикт беше записан под номер 248, оглавен от Марина Корновска. Тя е и носител на Наградата „Маргарет Голдинг“ за активна дейност за популяризиране на организацията в страната, за съдействие при учредяване на нови клубове.

От 2015 г. България има своя достоен представител в Управителното тяло на IW Интернешънъл - Нели Братоева.

Подписахме Меморандуми за сътрудничество с дистрикти от Дания, Италия, Турция.

IW България е една от най-бързо развиващите се организации в света и има своето международно признание. Дистрикт 248 България е домакин на редица международни форуми, беше инициатор и организатор на Първата балканска среща на IW, Жените за Европа 6; Все по-често ни посещават лидери на Интернешънъл IW.

Днес IW обединява дамите, споделящи ценностите на ротарианството – събира ни различни по възраст и професия, непознати от близки и далечни градове и прави от нас приятелки.

IW ни събира, защото всеки един от нас иска безкористно и доброволно да служи на обществото, защото всеки един от нас има качества, които го правят достоен.

IW е приятелство в празник, в делник и в беда, IW е кръг, в който всички сме равни и се чувстваме полезни, IW е себераздаване, в което всички участваме.

Inner Wheel е магия вече 20 години в България.

Марияна Стоева,
Inner Wheel клуб Пловдив

Покажи ни твоя свят

По какво се отличава
ротарианецът?
Той вижда неща,
които останалите пропускат.
Ето защо Вашите фотографии
са толкова завладяващи.
Споделете ги с нас,
така че да видим света
през очите на ротарианците.

Включете се в ежегодния фотоконкурс
на *The Rotarian* и ще имате шанса да видите
снимката си на страниците на списанието.
Изпратете фотографиите си до **15 февру-
ари 2017 г.** За повече подробности посетете
on.rotary.org/PhotoContest2017

the
rotarian

2016 photo contest submissions from top:
ERKKI VORNANEN / GABOR GASZTONYI / GIUSEPPE CRISTIANO

